

Mângâierea Crucii

Duminica a 3-a a Postului Mare se mai numește și Duminica Sfintei Cruci, în care, spre deosebire de cealaltă mare sărbătoare a Crucii, care celebrează Înălțarea ei (în 14 septembrie), este pus în evidență un aspect mai puțin luat în seamă, mai ales de către omul contemporan. În mod paradoxal, această sărbătoare accentuează și o dimensiune *mângâietoare* a Crucii, comparată în Sinaxarul utreniei cu „un copac umbros” sub care, „nevoințele ni se ușurează” și „cei care călătoresc pe o cale aspră și lungă [*cea a Postului, s.n.*], zdrobiți de oboseală..., se odihnesc puțin, așezându-se sub el, și, oarecum refăcuți, termină și restul drumului... Nevoințele ni se ușurează când ni se aduce aminte și de nădejdea slavei ce ni s-a adus prin Cruce. După cum Mântuitorul nostru, urcându-Se pe Cruce, a fost slăvit prin felul necinstit în care s-au purtat oamenii cu El și prin amărăciunile pe care i le-au pricinuit, tot așa trebuie să facem și noi ca să fim slăviți împreună cu El...” Crucea este, prin urmare, și mângâiere în încercări și greutăți pentru ca, refăcuți, să putem continua și restul drumului, iar prin extensie întreaga viață.

Într-un oarecare contrast cu atmosfera aparent „apăsătoare” a perioadei de nevoie a postului, credinciosul nu ratează ocazia unui „*dans*” interior, duhovnicesc, pricinuit de celebrarea Crucii, pentru a rosti împreună cu făcătorul de cântări: „Dănuind cu lira de cântări, să ne bucurăm, astăzi popoare, întru închinarea Crucii, slăvind pe Hristos,

Cel ce s-a răstignit pe ea...” (Cântarea a 7-a, Utrenia Duminicii Sfintei Cruci).

Lemnul cel de viață făcător al cinstitei Cruci *îndulcește* amărăciunea postului și ne mângâie în pustia lipsurilor: „Îndulcește postul nostru!” (la Slava Cântării a 9-a din miercurea care precede Duminica Crucii) „Mântuitorule, îndulcirea cea adevărată, cel ce ai îndulcit oarecând apele Merrei celei amare, închipuind atunci lemnul dumnezeieștii Crucii...” (Stihiră a Vecerniei din vineria dinaintea Duminicii Sfintei Cruci).

Pe scurt, Crucea a înflorit lumii mântuirea și slava vieții celei veșnice, iar luminatele străfulgerări ale harului Crucii se răsfrâng din bunăcuviința frumuseții ei în inimile celor care o cinstesc, făcându-se izvor de har pururea curgător celor ce i se închină.

Ce înseamnă crucea pentru omul de azi și cum e ea asumată de credincios? În genere, privită oarecum din afara sferei credinței, crucea ar putea fi considerată un simplu simbol religios sau, mai precis, un semn distinctiv confesional, ale cărui prezență și funcție în spațiul public ar putea pune eventual unele probleme legate de libertatea de conștiință a membrilor unei comunități. Din această perspectivă exterioară asumării existențiale a Predaniei Bisericii, crucea ar putea fi asociată, pe baza unor simple informații conceptuale, exclusiv suferinței sau durerii provocate de instrumentul de tortură specific unei epoci, devenit emblemă religioasă cu o oarecare semnificație spirituală. În aceste împrejurări, pentru credincioși manifestarea firească a credinței devine o cruce lăuntrică, spirituală, asumată de bunăvoie și ale cărei roade veșnice nu întârzie să apară.

Ciprian Porumbescu

Prof. univ. dr. Alin-Mihai Gherman

Născut la Șipotetele Sucevii (actualmente în raionul Vinița din Ucraina), fiu al preotului ortodox Iraclie Golembiovschi (traducere oficială a numelui de familie, Porumbescu, la care a revenit ulterior atât el cât și întreaga familie), s-a născut în urmă cu 170 de

ani (la 14 octombrie 1853) și a dovedit de mic o deosebită aptitudine pentru muzică. Și-a început studiile muzicale la Suceava și Cernăuți, continuându-le la Conservatorul din Viena, unde a avut printre profesorii săi pe celebrul compozitor Anton Bruckner și pe Franz Krenn, compozitor de muzică religioasă (oratorii, mise, muzică corală etc.); apropierea de compozitorul bucovinean Eusebiu Mandicevschi l-a îndrumat

de asemenea spre compoziție. Nu lipsită de importanță în cariera sa de compozitor a fost apropierea de unii membri ai familiei Strauss, relație care a dus la compunerea unor valsuri.

În scurta lui viață (a trăit doar 30 de ani, murind la 6 iunie 1883 în satul Stupca din apropierea Sucevei, unde tatăl său era preot), Ciprian Porumbescu a compus numeroase lucrări instrumentale (vioara fiind instrumentul

pe care l-a iubit cel mai mult), corale, lieduri, dar și lucrări de mai mare întindere, precum opereta *Crai nou* compusă pe baza textului comediei cu același nume a lui Vasile Alecsandri. Foarte cunoscuta *Baladă pentru vioară și orchestră*, apreciată și peste hotare (în Japonia este un cult al acestei compoziții) îl definește ca unul din compozitorii romantici de nivel mondial.

Lui îi aparțin piesele corale *Trei culori*, compusă pe un

text propriu (care a fost și imn național în timpul regimului comunist), *Pe-al nostru steag e scris unire* (scrisă pe versurile lui Andrei Bărganu). Celei de a doua melodii, scriitorul român născut în Albania Aleksander Stavre Drenova i-a adăugat un text în limba albaneză și a fost adoptat ca imnul de stat al Albaniei. De aceea Ciprian Porumbescu este

comemorat în anul 2023 deopotrivă în România și în Albania.

Crescut de tatăl său în spiritul dreptei credințe, Ciprian Porumbescu a compus și muzică religioasă, printre lucrările sale trebuind să fie amintit și *Tatăl nostru*, pe care îl ascultăm atât de des în bisericile noastre, dar care poate să fie auzit în varianta sa orchestrală, de asemenea, în marile săli de concert din toată lumea.

Serviciul de asistență comunitară „Sfânta Treime”

Serviciul de Asistență Comunitară din parohia noastră, proiect social autorizat, are ca scop ajutarea persoanelor și familiilor aflate în diverse situații de risc de natură socio-economică, familială, socială sau personală prin facilitarea accesului la educație, asistență și consultanță de specialitate, integrare / reintegrare socială, interacțiune interpersonală. În cadrul acestui proiect se acordă servicii precum: informare și consiliere; promovarea unui stil de viață sănătos și activ; consiliere duhovnicească și psihologică; meditații școlare; colectare și distribuire de ajutoare materiale și alimentare; acompaniere în scopul prevenirii și combaterii izolării sociale; acordarea de sprijin pentru întreținerea gospodăriei; procurarea actelor de identitate (certIFICATE de naștere, cărți de identitate); alte activități de promovare a incluziunii sociale a persoanelor defavorizate; sprijin financiar în vederea plății facturilor pentru utilități, medicamente sau servicii medicale.

În lunile ianuarie și februarie din acest an, în cadrul Serviciului de Asistență Comunitară au fost asistați un număr de 15 beneficiari lunar, persoane din toate categoriile de vârstă, de la adolescenți până la vârstnici, cu vârsta cuprinsă între 17 și 92 ani.

Pentru acești beneficiari s-au acordat următoarele servicii de asistență socială: oferirea unui număr de 110 pachete cu alimente; un număr de 40 întâlniri cu sco-

pul de informare cu privire la drepturile și obligațiile sociale; implementarea unui stil de viață sănătos, cu privire la accesarea serviciilor medicale de specialitate și îndrumare spre servicii medicale de specialitate; sprijin financiar pentru plata utilităților; sprijin financiar pentru studii universitare; program săptămânal de meditații școlare; un număr de 34 de vizite la domiciliul beneficiarilor pentru acompaniere cu scopul de a preveni și a combate izolarea și marginalizarea socială; în data de 23 februarie 2023 a avut loc conferința cu tema „Familia creștină și provocările zilelor noastre. Recunoștința”, susținută de doamna psiholog Simona Moldovan.

Obiectivele acestui proiect social se suprapun cu misiunea pe care se cuvine să o desfășurăm în cadrul Bisericii, în sensul de a-i sprijini pe credincioșii noștri din comunitatea parohială.

Biroul de asistență socială

Buna Vestire, praznicul lunii martie

În fiecare an, pe parcursul călătoriei lui Postului Mare o etapă importantă este prăznuirea în data de 25 martie a sărbătorii Bunei Vestiri, începutul mântuirii noastre prin zămislirea în pântecele pururea Fecioarei Maria a Fiului lui Dumnezeu, cea de-a doua persoană a Sfintei Treimi, Logosul dumnezeiesc veșnic și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Acest praznic este și Hramul Mitropoliei Clujului, Maramureșului și Sălajului.

„Dăruiește celor nevoiași!“
*Să facem împreună o bucurie
 de Paști celor vârstnici, lipsiți de
 ajutor!*

Ediția a VII-a, 2023

Si anul acesta, parohia noastră organizează în această perioadă a Postului Mare, premergătoare Sfințelor Paști, o campanie socială de strângere de bani, alimente neperisabile produse de igienă personală și de igienă a locuinței, prosoape, fețe de masă, veselă, obiecte necesare în gospodărie, pentru pachetele care vor fi distribuite persoanelor vârstnice aflate în nevoi și dificultate.

Vă rugăm să donați lucruri noi sau, cel puțin, întregi și funcționale.

Așteptăm donațiile dumneavoastră până în data de 7 aprilie.

Din banii donați de dumneavoastră, de asemenea, parohia va cumpăra daruri.

Puteți aduce donațiile la Biserică, cu ocazia slujbelor la care participați. Persoană de contact: pr. Cristian Baciu, tel: 0743075672.

Donațiile pot fi făcute și în contul:

Parohia Ortodoxă Sfânta Treime
 Cluj-Napoca

IBAN:

R076RNCB0106026611160001

BCR

CIF: 5909428

cu mențiunea *Donatii pentru varstnici*

Vă mulțumim!

Pomenirea morților în sâmbetele Postului Mare

Pomenirea generală a morților în fiecare sâmbătă din Postul Mare se înscrie în atmosfera specifică acestei perioade de pregătire pentru întâmpinarea după cuviință a Învierii Domnului, când credincioșii se ocupă mai mult de sufletele lor. De aceea, este firesc să se gândească și la sufletele celor răposați, ajutându-i cu rugăciunea și cu milostenia.

Conform rânduielii și tradiției respectate de Biserica Ortodoxă, în Postul Mare, slujbele săptămânale de pomenire a morților au loc în sâmbetele acestei perioade.

A șasea sâmbătă face pomenire de învierea de către Mântuitorul Hristos a lui Lazăr cel mort de patru zile, înainte de Pătimiri, ca o încredințare a Învierii Sale și a celei de obște, dreptul Lazăr fiind pomenit calendaristic la 6 octombrie. Sâmbăta a șasea amintește de punerea și șederea în mormânt a Mântuitorului Hristos.

În practică, în toate sâmbetele din Postul Mare se fac pomeniri generale ale morților, cu excepția celei de a șaptea, credincioșii având obiceiul sărindarelor, adică al pomenirii morților pe perioada de 40 de zile cât durează postul, urmând ca încheierea acestor pomeniri să se facă nu sâmbăta, ci în Joia Patimilor, când în biserici săvârșim Liturghia Sfântului Vasile cel Mare. Practica de parohie arată că pomenirea morților și în celelalte sâmbete este îndătinată.

De asemenea, parastasele din timpul Postului Mare se fac atât sâmbăta, cât și duminica.

(Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula, *Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*, vol. I, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996, pp. 281-283)